

چهارشنبه ۱۴ آذر ۱۴۰۳

وطن امروز | شماره ۴۱۹۷

ورزشی

یادداشت

شب تاریخی پرسپولیس در هجوم تریدها و انتقادها

فاصله محسوس از قله

بارید بهران: پرسپولیس، تیمی که بارها و بارها ثابت کرده قادر است از تاریکی امید بسازد، این بار نیز در شی‌ی پر از التهاب و هیجان، پیروزی‌ای تاریخی را رقم زد اما این پیروزی، همچون نوری لرزان در تونلی پر از سایه، نتوانست تمام تریدرها را کنار بزند. بازی برابر شطره عراق، نبردی نبود که هواداران سرخپوش از تیم محبوب‌شان انتظار داشتند اما به هر حال، با پایانی خوش و لبخند همراه شد.

■ **یک آغاز براهیم؛ وقتی میدان آینه سرد گرمی است**

در ۸۰ دقیقه ابتدایی، پرسپولیس تیمی نبود که در خاطرات هواداران به عنوان آسیایی ثبت شده است. بازی بدون هارمونی، سرد گرمی تاکتیکی و شکاف‌های عمیق میان خطوط، تصویری از تیمی ساخت که به جای حمله، بیشتر به حفظ تعادل در میانه میدان فکر می‌کرد. سرخپوشان به جای تسلط بر بازی، بارها تحت فشار حریف قرار گرفتند. هر چه بود، شطره در بسیاری از دقیق، تیمی سازمان‌یافته‌تر و هدفمندتر به نظر می‌رسید. حتی سرسخت‌ترین هواداران گاریدو نیز نمی‌توانستند از عملکرد تیم در نیمه اول دفاع کنند. پاس‌های اشتباه، فقدان ایده در حملات و ساختار دفاعی شکننده، باعث شد پرسپولیس نیمه‌ای را تجربه کند که به سختی می‌توان آن را یاد آورد، مگر به عنوان زنگ خطری برای آینده.

■ دقیق پایانی؛ بازگشت از پر نگاه

فوتبال همیشه برای لحظات دراماتیکش زنده است. دقیق پایانی این دیدار نمایشی از بازگشت امید بود. تحلیل رفتن قوای جسمانی حریف و تغییراتی که گاریدو هر چند دیر اما موثر اعمال کرد، پرسپولیس را از لبه پر نگاه دور کرد. ضربه تماشایی اوستین آرونوف از پشت محوطه نهنها سرخ‌ها را نجات داد، بلکه به هواداران یادآوری کرد درخشش فردی می‌تواند حتی در سخت‌ترین لحظات، ناچیز تیم باشد.

■ قلب دفاع پرسپولیس؛ زخم‌های قدیمی، دردهای جدید

برای تیمی که در دهه گذشته یکی از مستحکم‌ترین خطوط دفاع را در ایران و آسیا داشت، وضعیت کنونی دفاع پرسپولیس مایه نگرانی است. محمدحسین کنعانی‌زادگان که پیش‌تر با حضورش امنیت دفاعی را تضمین می‌کرد، این بار با اشتباهی عجیب باعث شد شطره گل نخست را به ثمر برساند. کندی و سنگینی مدافعان میانی و فقدان هماهنگی با هافبک‌های دفاعی، شکافی بزرگ میان خطوط ایجاد کرد. است این شکاف‌ها نهنها در بازی با شطره بلکه در دیدارهای قبل لیگ نخنگان نیز مشهود بود. چه برابر الاهلی و چه پاختاکور، پرسپولیس بارها به حریفان اجازه داد؛ فضای خالی میان خطوط بهتر برداری کنند. گاریدو اگر می‌خواهد تیمش را به یک مدعی واقعی تبدیل کند، باید این زخم‌های دفاعی را هر چه سریع‌تر درمان کند.

■ **علیپور در حاشیه؛ تصمیماتی که سؤال برانگیز است**

یکی از بحث‌برانگیزترین تصمیمات گاریدو، اصرار او بر استفاده از علی علیپور در پستی غیرمتعارف است. علیپور، مهاجم نوک سنتی، در پست وینگر هرگز نتوانسته انتظارات را برآورده کند و که با سبک بازی ایستا و تمرکز بر نفوذ از عمق شناخته می‌شود، به وضوح در این نقش جدید بهتر دردم است. تعویض او بین ۲ نیمه، هر چند دیرهنگام، نشان داد حتی خود گاریدو نیز به کارایی این تصمیم اطمینان ندارد.

هواداران پرسپولیس از سرمربی انتظار دارند در چنین مقاطع حساسی از فصل، دست از آزمون و خطا بردارند. بازگشت علیپور به پست اصلی‌اش، می‌تواند گامی مثبت در بازگشت تیم به مسیر درست باشد.

■ نبود یک بازیساز؛ موتور خاموش خط میانی

فقدان یک هافبک خلاق و بازیساز، شاید بزرگ‌ترین ضعف پرسپولیس در این فصل باشد. نیمه اول، تلاش‌های هافبک‌ها برای ساختن موقعیت‌های گل، اغلب به پاس‌های اشتباه و حرکات بی‌نتیجه ختم شد. سروش رفیعی با ورودش در نیمه دوم توانست تا حدی جریان بازی را تغییر دهد اما سوال این است: چرا چنین تغییری از ابتدا انجام ندهد؟

گاریدو اگر می‌خواهد تیمش در بازی‌های سخت‌تر موفق باشد، باید به سرعت راه‌حلی برای این خلأ پیدا کند. وجود یک هافبک خلاق، می‌تواند توازن میان خطوط را برقرار کرده و حملات تیم را هدفمندتر کند.

■ **آرونوف؛ ستاره‌ای که می‌درخشد**

در شی‌ی که بسیاری از بازیکنان پرسپولیس زیر سایه انتقادات قرار گرفتند، اوستون آرونوف، ستاره ازبک تیم، بار دیگر کیفیت فوق‌العاده‌اش را نشان داد. گل او، یک شاهکار فنی و تاکتیکی بود؛ چرخشی زیبا و ضربه‌ای دقیق که به گوشه دروازه حریف نشست. حضور آرونوف، همچنان یکی از نقاط روشن پرسپولیس در این فصل است. اگر گاریدو بتواند از این بازیکن بخوبی بهره‌برد، پرسپولیس می‌تواند به موفقیت‌های بیشتر امیدوار باشد.

■ **لوکاس؛ نام بزرگ، تأثیر کوچک**

لوکاس ژائو، مهاجم باتجربه پرسپولیس، همچنان نتوانسته تأثیری که از او انتظار می‌رود بر جا بگذارد. کندی در تصمیم‌گیری، ناهماهنگی با سسایر بازیکنان و عملکرد نامطلوب در صحنه‌های کلیدی، باعث شده هواداران پرسپولیس به کارایی او شک کنند. این مهاجم بین‌المللی برای اثبات شایستگی‌هایش، باید نمایش‌های بهتری ارائه دهد.

■ **پایانی که فقط آغاز است**

پرسپولیس در یک شب تاریخی، پیروزی‌ای بزرگ و دراماتیک را جشن گرفت اما این پیروزی تنها یادآور این نکته بود: تیم گاریدو هنوز راهی طولانی برای رسیدن به قله دارد. ضعف‌های ساختاری در دفاع، نبود تاکتیک‌های شفاف در حمله و عملکرد پرنوسان و ناپایدار بازیکنان، نشان می‌دهد سرخپوشان هنوز تا تبدیل شدن به یک تیم مدعی فاصله دارند. اما فوتبال پرسپولیس همواره قصه امید و بازگشت بوده است. این تیم بارها ثابت کرده می‌تواند از دل انتقادات و ضعف‌ها، دوباره برخیزد و بدرخشد. هواداران پرسپولیس امیدوارند گاریدو و بدرخشند، تیمش از این پیروزی به عنوان سکویی برای پیشرفت استفاده کنند. آیا این تیم می‌تواند بار دیگر به قله‌های افتخار برسد؟ پاسخ این پرسش را نهنها زمان خواهد داد.

پرسپولیس و استقلال چگونه می‌توانند صعود کنند؟

کلید در تهران

مواجهه است که نسبت به حریفان پرسپولیس چالش کمتری دارند. شطره عراق و الریان قطر ۲ حریف پایانی استقلال در دور گروهی هستند، تیم‌هایی که آبی‌پوشان می‌توانند با شکست آنها به مرحله بعد راه پیدا کنند. با این حال، هیچ چیز در فوتبال تضمین شده نیست و استقلال باید تمام توان خود را برای این ۲ دیدار حیاتی به کار گیرد.

■ **نتایج هم‌زمان؛ کمک ناخواسته از رقبا**

هم‌زمان با بازی استقلال، دیدار مهم دیگری بین الوصل و

الریان برگزار شد. این بازی که به تساوی یک - یک انجامید، تأثیری غیرمنتظره و مثبت بر وضعیت نمایندگان ایران گذاشت. تساوی این ۲ تیم باعث شد رقابت در جدول پیچیده‌تر و شرایط برای صعود پرسپولیس و استقلال کمی روشن‌تر شود.

■ **فرمول صعود؛ مأموریت غیرممکن یا فرصت طلایی؟**

برای پرسپولیس، ۲ بازی آینده حکم تعیین سرنوشت را دارد. این تیم اگر بتواند هر ۲ دیدار مقابل الهلال و النصر را با پیروزی پشت سر بگذارد، ۱۲ امتیاز به مرحله بعد صعود خواهد کرد.

تساوی استقلال مقابل الاهلی نوید روزهای خوش موسیماه با تیم رامی دهد

پنالتی‌های بادآورده

آب بدهند اما این اشتباهات و پنالتی دادن به حریف یک امر عادی برای استقلال شده است. در واقع پنالتی مفت دادن به عادت تبدیل شده که عدم تکرارش ممکن نیست. در حالی که نیمه اول با نتیجه یک بر صفر به سود استقلال در حال اتمام بود، این بار قرعه به نام دیدیه اندونگ افتاد که در وقت‌های تلف‌شده نیمه اول یک پنالتی به حریف هدیه دهنده خطایی که نیازی به انجامش نبود و مهاجم الاهلی در آن موقعیت امکان گلزنی نداشت اما به هر حال استقلال با نتیجه مساوی به رختکن رفت.

نیمه دوم هم الاهلی نمی‌توانست فشار آنچنانی بیاورد و اغلب حمله‌های این تیم راه به جایی نمی‌برد. استقلال اما مدع بود که شانسی را برای گل دوم امتحان کند. برخلاف دیدارهای قبلی، استقلال تشنه گلزنی بود و می‌دانست می‌تواند خانه حریف را تسخیر کند. دقیقه ۵۰ محمدحسین اسلامی که یک موقعیت بسیار خوب گلزنی را از دست داد، درست چند ثانیه بعد اشتباهش را جبران کرد و با یک شوت استثنایی و غافلگیرکننده دروازه الاهلی را باز کرد. گل اسلامی به قدری زیبا، سر ضرب و دیدنی بود که ورزشگاه کینگ عبدالله را برای لحظاتی به سکوت واداشت. الاهلی که زخمی حملات استقلال شده بود و برای بار دوم در خانه از میهمانش عقب افتاده بود، تلاش بسیار کرد که نزدیک دروازه سیدحسین حسینی شود. همه چیز به نفع استقلال در جریان بود تا باز هم اشتباه فردی یقه تیم موسیماه را بگیرد. این بار اسلامی دقیقه ۸۰ با یک خطای شدید با کارت قرمز مستقیم از زمین بازی اخراج

زهرة فلاح‌زاده: پس از پیروزی دراماتیک پرسپولیس در واپسین لحظات بازی مقابل الشطره عراق، همه نگاه‌ها به ورزشگاه کینگ عبدالله عرستان بود. جایی که استقلال باید به مصاف صدرنشین لیگ نخنگان می‌رفت.

شاید کمتر کسی گمان می‌کرد استقلال بتواند با امتیاز به خانه بازگردد و اینکه تیم عربستانی که ۵ هر دیدار قبلی را با برد پشت سر گذاشته بود، کاندید برابری استقلال بحران‌زده ندارد اما الاهلی با وجود سروصدا و تشویق‌های کرکننده هوادارانش هم نتوانست مقابل استقلال چندان توانمند و با برنامه نشان دهد. شاید یک دلیل آن این بود که تیم‌های عربی همیشه استقلال را یک تیم بزرگ با عنوان قهرمانی در آسیا می‌شناسند و البته آبی‌های پایتخت در برابر عربستانی‌ها عملکرد بهتری نسبت به سایر نماینده‌های ایران داشته‌اند. به نظر می‌رسید الاهلی تحت فشار و استرس نام استقلال قرار گرفته بود و نتوانست در نیمه اول برخلاف انتظار همگان موقعیت آنچنانی ایجاد کند. برعکس این استقلال بود که می‌توانست به راحتی به دروازه میزبان نزدیک شود اما فقر همیشگی این تیم در خط حمله مانع باز شدن دروازه حریف می‌شد. شاگردان موسیماه که در این بازی راحت‌تر بازی می‌کردند و آسان‌تر به ۱۸ قدم تیم حریف می‌رسیدند، مزد تلاش‌شان را گرفتند و رافائل سیلوا، مدافع جلوکشیده تیم دقیقه ۴۲ گل اول را به ثمر رساند. شاید اگر استقلالی‌ها به این خودباوری می‌رسیدند که می‌شود مقابل صدرنشین لیگ نخنگان پیروز شد، اشتباهات فردی آنها باعث نمی‌شد دسته گلی جدید به

نمی‌دانیم اگر امروز بین بازیکنان صندوق برده شود چند درصد رای به خوب بودن و ماندن گاریدو می‌دهند اما ما در نیمه بین هواداران و کارشناسان او دست کم امروز برخلاف ۲ ماه قبل چندین محبوب نیست. درویش بیش از ۱۰۰۰ روز روی یکی از بی‌ثبات‌ترین مدیریتی ورزش ایران دوام آورد چون انتخاب‌هایش اکثرادرست بود. تصمیماتش صحیح بود و ماحصل آن ۴ جامی که در این ۳ سال صید شد اما درویش یادش نرود گاریدو می‌تواند او را به همراه خودش به پایین بکشد. در فوتبال ایران مدیران اکثراً پاسور انتخاب‌های خود می‌شوند. اینکه در ادامه چه می‌شود را نمی‌دانیم، اینکه گاریدو در پایان نیمه‌فصل می‌تواند تیمش را با کیفیت خوب قهرمان کند یا نه را همچنین، اما یک چیز را خوب می‌دانیم: اگر مدیریت باشگاه به موقع در بعضی جزئیات بسیار مهم دخالت نکند، قطعاً تلوان سختی خواهد داد. پرسپولیس از حیث «حمایش و نتیجه» دچار یک «بحران» شده و اگر اوضاع مدیریت نشود، شاید فردا خیلی دیر باشد. فوتبال همیشه مثل بازی با الشطره روی مهربان و رتوفش را به شما نشان نمی‌دهد؛ اگر در بالاترین سطح خودتان نباشید، فوتبال رقیب لامروت و بی‌رحمی است. برد تاریخی مقابل الشطره می‌تواند نقطه عطف باشد، دقیقاً جایی میان طاق‌دیس و ناقدیس یک نمودار. اگر تصمیمات درست امروز اتخاذ نشود خدا می‌داند شبید بعد نقطه عطف به سمت بالا یا رود یا پایین، اگر اولی باشد که خوش به حال ساکنان فعلی «سرمزین سرخ» و اگر دومی، کمرنبردها را سفت ببندند که زلزله در راه است!

واکاوی این روزهای پرسپولیس؛ زیبا بازی نمی‌کند و هواداران نگرانند

گاریدو، تیمش، درویش و دیگران

برود تا ۲ گل روی نیمکت بنشینند یعنی گاریدو به لچ افتاده است. اینکه از صادقی چنین بازیکنی بسازی یعنی تو کارت را بلد نیستی، اینکه بگویی یاسین خوب نیست، در حد پرسپولیس نیست، یعنی تو بلد نیستی از او استفاده کنی. اینان پیش‌تر سرفس خود را نشان دادند و هنوز سوزی و چند ساله نشده‌اند که بگویم پایان فوتبال‌شان است.

پرسپولیس بازی را برسد؛ دراماتیک هم برسد اما نیمه اول اهان‌ت‌آمیز و نیچی از نیمه دوم هم با پاس‌های اشتباه همراه بود. کارهای ترکیبی را دیگر نمی‌بینیم. بدترین نمایش امیری را در همه زندگیش‌اش دیدیم، علیپور آنقدر بد بود که بیرون رفت. آخر بنده خدا کی وینگر چپ بوده؟

اینکه سعید صادقی به عنوان وینگر تخصصی روی سکو

[۲ اس]

نسل طلایی

[گازتا]

الهه رویا

[موندودورتوو]

مسابقه حیاتی

[اکیب]

حرکت مخالفت

[اسپورت]

بارسلونا با همه چیز پیش می‌رود

